

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2017/1621,**annettu 27 päivänä huhtikuuta 2017,****joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2015, pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto**

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

- ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2015, pääluokka X – Euroopan ulkosuhdehallinto,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 94 artiklan ja liitteen IV,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A8-0122/2017),
- A. korostaa vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena vastuuvapausmenettelyn yhteydessä, että unionin toimielinten demokraattista legitimitettä on erityisen tärkeää vahvistaa edelleen lisäämällä avoimuutta ja vastuuvuorollisuutta sekä soveltamalla tulosbudjetoinnin käsitettä ja noudattamalla henkilöresursseja koskevaa hyvää hallintotapaa;
1. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan otsakkeen 5 (Hallinto), mukaan lukien Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) talousarvio, kokonaisvirhetaso on edelleen suhteellisen alhainen (arviolta 0,6 prosenttia vuonna 2015);
 2. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei havainnut mitään merkittäviä puutteita EUH:n vuotuisessa toimintakertomuksessa ja sisäisen valvonnan järjestelmässä;
 3. kehottaa EUH:ta korjaamaan tietyt tilintarkastustuomioistuimen havaitsemat puutteet edustustojen paikallisten toimihenkilöiden palvelukseenottomenettelyissä (esim. avoimuuden puute tietyissä menettelyn vaiheissa) ja edustustojen järjestämissä hankintamenettelyissä (muun muassa sen puutteellinen arviointi, ovatko tarjoukset teknisten eritelmien mukaisia, tai väärän hankintamenettelyn käyttö);
 4. on samaa mieltä tilintarkastustuomioistuimen kanssa siitä, että on tärkeää parantaa julkisia hankintoja koskevien menettelyjen ohjeistusta, suunnittelua, koordinoitua ja toteuttamista arvoltaan vähäisissä sopimuksissa, sillä nämä sopimukset muodostivat 4,5 prosenttia vuonna 2015 tehtyjen sopimusten kokonaisarvosta; kannattaa EUH:n aikomusta järjestää alueellisia seminaareja ja antaa hallinnollista tukea julkisissa hankinnoissa edustustojen koko verkostolle;
 5. kehottaa EUH:ta parantamaan valintamenettelyjensä laatua ottamalla siihen kaikki tarvittavat asiakirjatodisteet; pyytää EUH:ta yhdenmukaistamaan paremmin edustustoissa järjestettävät hankintamenettelyt; pyytää jälleen puuttumaan toistuviin heikkouksiin tällä alalla jatkamalla hallinnollisen tuen antamista edustustoille, joissa tilanne on kaikkein vaikein;
 6. on tyytyväinen vuotta 2015 käsittelevän ulkoisen avun hallinnointia koskevan kertomuksen yhteydessä annettuihin parannettuihin ja kattavampiin ohjeisiin, joilla vahvistetaan edustustojen päälliköiden valvontaa ja jotka kattavat niin vastuuvuorollisuutta kuin raportointiakin koskevat vaatimukset;
 7. pitää valitettavana, että maksusitoumusmäärärahojen ennakotarkastuksissa esiintyvät epäsäännönmukaisuudet nousivat vuonna 2015 keskimäärin 22,4 prosenttiin (vuonna 2014 taso oli 18,3 prosenttia);
 8. panee merkille, että EUH:n kokonaistalousarvio vuodeksi 2015 oli 602,8 miljoonaa euroa eli lisäystä vuoteen 2014 verrattuna oli 16,2 prosenttia; toteaa tämän johtuneen siitä, että sen talousarvioon siirrettiin 71,5 miljoonaa euroa (komission hallintobudjetista 25,2 miljoonaa euroa ja muista budjettikohdista yhteensä 46,3 miljoonaa euroa) unionin edustustojen yleisten kulujen, kuten vuokrien ja työtilojen turvallisuus- ja tietotekniikkakulujen, rahoittamiseen; toteaa, että EKR:n määrärahoja ei laskettu tähän mukaan;
 9. huomauttaa, että EUH:n hallintobudjetin toteuttaminen on edelleen huolenaihe, sillä eräät edustustot saavat määrärahoja komissiolta 33:sta eri budjettikohdasta EUH:n oman talousarvion lisäksi; kehottaa kaikkia sidosryhmiä edelleen parantamaan ja yksinkertaistamaan rahoituslähteitä ja -järjestelyjä talousarvion toteuttamisen helpottamiseksi; pitää myönteisenä äskettäin syntyneitä talousarviojärjestelyjä, jossa EKR:n hallintokulut otetaan vuodesta 2016 alkaen EUH:n talousarviosta henkilöä kohden laskettavan vakiosumman perusteella;

10. panee merkille, että päätoimipaikan talousarvio oli 218,9 miljoonaa euroa, joista 140,5 miljoonaa euroa (eli 64,7 prosenttia) käytettiin palkkojen maksuun ja muihin henkilöstösääntöjen alaista ja ulkopuolista henkilöstöä koskeviin maksuihin, 30 miljoonaa euroa (eli 13,7 prosenttia) kiinteistöihin ja 30,7 miljoonaa euroa tietotekniikka-järjestelmiin, laitteisiin ja kalusteisiin;
11. toteaa, että edustustojen talousarvio oli 383,9 miljoonaa euroa ja se jakautui seuraavasti: 155,8 miljoonaa euroa (eli 40,6 prosenttia) kiinteistöihin ja niiden liitännäiskuluihin, 105,5 miljoonaa euroa (27,5 prosenttia) henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön palkkoihin, 60,1 miljoonaa euroa (eli 15,7 prosenttia) ulkopuoliseen henkilöstöön ja ulkopuolisiin palveluihin, 20,6 miljoonaa euroa (5,4 prosenttia) muihin henkilöstöä koskeviin kuluihin ja 41,9 miljoonaa euroa (10,9 prosenttia) muihin hallintomenoihin; toteaa myös, että komissiolta saatiin 204,7 miljoonaa euroa unionin edustustoissa työskentelevän komission henkilöstön hallintomenoja varten;
12. pyytää jälleen kiinnittämään huomiota erityisesti edustustoissa toiminnan jatkuvuuteen ja asiakirjahallintaan, sillä ne ovat keskeisiä sisäisen valvonnan standardeja ja myös merkittäviä hallinnon osatekijöitä, erityisesti erilaisiin hallinnointitarkoituksiin, esim. toiminnan ja hankkeiden seurantaan, arviointiin ja niistä raportointiin, käytetyn tiedon saatavuuden ja luotettavuuden kannalta;
13. toteaa, että ainoastaan kaksi edustustoa esitti varauksia asianmukaisen tarjouskilpailumenettelyn puuttumisen ja tilien luotettavuudesta annettavaan lausumaan tarvittavien puutteellisten keskeisten hallintotietojen johdosta;
14. kannattaa säännöllistä yhteydenpitoa EUH:n ja ulkoasioista vastaavien komission yksikköjen välillä petosten ehkäisemisestä ja havaitsemisesta;
15. kannattaa alueellisen Eurooppa-keskuksen (Regional Centre Europe) perustamista; toteaa, että tämän aloitteen avulla pyritään parantamaan unionin edustustoille annettavaa hallinnollista tukea varainhoidon, julkisten hankintojen ja henkilöstöresurssien saralla; odottaa saavansa pilottihankkeen arvioinnin käsiteltäväksi vuonna 2017; kannustaa EUH:ta jatkamaan tätä taitotiedon keskittämisen käytäntöä soveltuvissa tapauksissa muilla alueilla, jotta voidaan vähitellen vähentää hallinnollista rasitusta ja kuluja edustustoissa;
16. pitää olennaisen tärkeänä, että edustustojen päälliköille muistutetaan säännöllisesti, että poliittisten velvollisuuksiensa lisäksi he ovat avainasemassa luotettavuuden, hallinnon ja tilivelvollisuuden tehostamisessa yleensä, erityisesti mitä tulee varauksien esittämisen todennäköisesti aikaansaavien eri osatekijöiden painotukseen; kannustaa EUH:ta tarjoamaan edustustojen päälliköille ja erityisesti jäsenvaltioiden diplomaateille koulutusta ja asiantuntemusta;
17. panee merkille EUH:n organisaation muutokset ja keventämisen, joilla yksinkertaistetaan raportointireittejä ja tiedonkulkua, mikä helpottaa EUH:n reagoitua kriiseihin tai poliittisiin haasteisiin; toteaa, että näin myös vähennetään osastoja ja siten hierarkian tasoja;
18. toteaa, että EUH:n henkilöstöresurssien hallinnointi on keskeisen tärkeää, sillä palvelukseenottotapoja on kolme, työntekijöitä lähetetään edustustoihin ja samalla on saavutettava vuotuinen henkilöstömäärän vähennys, joka oli 17 virkapaikkaa päätoimipaikassa vuonna 2015;
19. toteaa, että 32,9 prosenttia (307 henkilöä) EUH:n kaikista AD-palkkaluokkaan kuuluvista työntekijöistä on jäsenvaltioiden diplomaatteja, kun vuonna 2014 tämä osuus oli 33,8 prosenttia; huomauttaa, että tämä osuus on korkeampi edustustoissa, joissa se on 43,1 prosenttia ja 166 jäsenvaltioiden diplomaattia, kuin päätoimipaikassa, jossa se on 25,7 prosenttia; kehottaa jakamaan henkilöstöä tasaisemmin ja muistuttaa EUH:lle, kuinka tärkeää on yhdistää jäsenvaltioiden ja EUH:n henkilöstön asiantuntemusta kaikilla tasoilla;
20. korostaa, että 134:stä edustustojen päälliköstä 63 oli ulkomaille lähetettyjä jäsenvaltioiden diplomaatteja, mikä on 47 prosenttia kokonaismäärästä; huomauttaa, että näiden 63 viranhaltijan sukupuolijakauma oli epätasa-arvoinen 16 prosenttia / 84 prosenttia ja 63 viranhaltijasta vain 16 oli unioniin vuonna 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden kansalaisia; toteaa myös, että 29 edustuston apulaispäällikön sukupuolijakauma oli epätasa-arvoinen (24 prosenttia / 76 prosenttia) ja että kuusi edustuston apulaispäällikköä oli jäsenvaltioiden diplomaatteja;
21. toteaa, että jäsenvaltioista lähtöisin olevien kansallisten asiantuntijoiden määrä jatkoi kasvuaan vuonna 2015 (kahdeksan prosenttia enemmän verrattuna vuoteen 2014) ja heitä oli 434 (376 päätoimipaikassa ja 58 edustustoissa); panee merkille, että 40 prosenttia 376 kansallisesta asiantuntijasta (eli 151 henkilöä), joiden asemapaikkana oli Bryssel, sai palkkansa kansalliselta hallinnoltaan;
22. muistuttaa EUH:lle, että olisi varmistettava, että noudatetaan kaikin tavoin jäsenvaltioista ja unionin toimielimistä palvelukseen otettavan henkilöstön suhdetta koskevaa henkilöstömallia, joka on määritelty EUH:n perustamisesta annetussa neuvoston päätöksessä;
23. ottaa huomioon, että sukupuolijakauma on yleisesti ottaen melko tasainen (47 prosenttia / 53 prosenttia) koko henkilöstön osalta, mutta AD-tason henkilöstön jakauma on 31,7 prosenttia / 68,3 prosenttia (vuonna 2014 tämä osuus oli 31 prosenttia / 69 prosenttia); toteaa, että tämä 30 prosentin osuus on pysynyt samana vuodesta 2011;

24. toteaa jälleen kerran olevansa huolissaan johdon tason epätasaisesta sukupuolijakaumasta, joka on tällä hetkellä 21,4 prosenttia / 78,6 prosenttia; pitää valitettavana, että toisen sukupuolen osuus johtotehtäviin hakevista on edelleen alhainen eli 16 prosenttia; katsoo, että edistys tässä asiassa olisi tärkeää, ja kehottaa tämän vuoksi EUH:ta muokkaamaan ehtojaan ja palvelukseenottopolitiikkaansa, jotta johtotehtäviin saataisiin houkuteltua yhtä paljon kummankin sukupuolen edustajia;
25. katsoo, että maantieteellisen tasapainon eli lähinnä henkilöstön jäsenten kansalaisuuksien ja jäsenvaltioiden koon suhteen olisi oltava tärkeä osa EUH:n henkilöstöhallintoa ja siinä olisi erityisesti otettava huomioon jäsenvaltiot, jotka ovat liittyneet unioniin vuonna 2004 tai sen jälkeen; on erittäin huolissaan näiden jäsenvaltioiden jatkuvasta aliedustuksesta sekä henkilöstön että johdon tasolla; kehottaa näin ollen EUH:ta pyrkimään korjaamaan huomattavasti tilannetta; korostaa, että nämä jäsenvaltiot ovat erityisen aliedustettuja hallinnon korkeammalla tasolla ja johtotehtävissä, joiden osalta odotetaan vielä merkittävää kehitystä;
26. pitää myönteisenä varapuheenjohtajan / korkean edustajan parlamentille antamaa sitoumusta puuttua kansallisten diplomaattien nykyiseen yliedustukseen edustustojen päällikön tehtävissä ja kehottaa EUH:ta esittämään vuoden 2017 aikana henkilöstöpolitiikkansa arviointi, jossa käsitellään muun muassa sukupuolijakaumaa ja henkilöstön liikkuvuutta toimielinten välillä ja jossa otetaan myös huomioon EUH:n henkilöstön vaikutus unionin ulkoisen toiminnan ja näkyvyyden tehostamiseen kokonaisvaltaisen unionin strategian avulla;
27. kannustaa EUH:ta kehittämään edelleen unionin edustustojen asemaa erityisesti helpottamalla ja tukemalla koordinoitua jäsenvaltioiden välillä konsuliavun tarjoamisessa;
28. muistuttaa EUH:ta siitä, että raja talousdiplomatian ja edunvalvonnan välillä on häilyvä; kehottaa täten EUH:ta liittymään tulevaan toimielinten väliseen sopimukseen pakollisesta avoimuusrekisteristä, unionin edustustot mukaan luettuina, sikäli kuin se on lainsäädännön mukaan mahdollista;
29. toteaa, että unionin edustustojen verkostoon käytettiin 160 miljoonaa euroa vuodessa, mikä on yli 50 prosenttia enemmän kuin edeltävänä varainhoitovuonna; toteaa, että 80 prosenttia edustustoista on edelleen vuokratiloissa ja vuokratulot olivat 53,04 miljoonaa euroa vuonna 2015; pitää myönteisenä 200 miljoonan euron lainajärjestelyä, joka on tarkoitettu kiinteistöpolitiikan hallinnon parantamiseen ja edustustojen hankintakulujen vähentämiseen; pitää valitettavana, että lainajärjestelystä ja menojen lisääntymisestä huolimatta EUH omistaa ainoastaan joitakin edustustojen kiinteistöjä; kehottaa EUH:ta esittämään kyseiseltä vuodelta edustustojen kiinteistöistä tehtyjen sopimusten lisäksi myös yleiskuvan kaikkien edustustojen kiinteistöjen tilanteesta vuotuisessa toimintakertomuksessa;
30. kehottaa EUH:ta tarkistamaan kiinteistöpolitiikkaansa tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 07/2016 annettujen suositusten mukaisesti sekä kiinnittämään huomiota erityisesti seuraaviin seikkoihin:
- tarve yhdenmukaistaa edustustojen toimistorakennuksissa toimivien jäsenvaltioiden taikka muiden EU:n toimielinten tai elinten maksamat maksut, joiden tulisi kattaa niiden kulut kokonaan
 - edustustojen kiinteistöjen valinnan kehittäminen
 - päätoimipaikan suora osallistuminen ennen toimistorakennusten vuokrausta (tai vuokrasopimuksen uusimista) tai ostamista
 - kiinteistönhallinnan tietojärjestelmän kehittäminen, niin että EUH:lla on entistä luotettavampia ja olennaisempia tietoja suunnitteluprosessia varten;
31. kehottaa EUH:ta kehittämään edelleen tilojen käyttöä erityisesti ratkaisemalla ensisijassa käyttämättömiä tai liian suuria tiloja koskevat yksittäiset tapaukset, joista tilintarkastustuomioistuimen mukaan aiheutuu lisäkustannuksia (7,8 miljoonaa euroa); myöntää kuitenkin kiinteistöjen hallinnoinnin olevan haasteellista usein monimutkaisissa olosuhteissa;
32. korostaa, että EUH:n ja jäsenvaltioiden yhteisenä intressinä on käyttää kiinteistöjä yhdessä ja kehittää edelleen kiinteistöjen hallinnointiin liittyvää paikallista yhteistyötä kiinnittään erityistä ja jatkuvaa huomiota parhaaseen hinta-laatusuhteeseen, turvallisuusasioihin ja unionin julkisuuskuvaan;
33. pitää myönteisenä unionin edustustojen tilojen yhteiskäyttöä koskevien hankkeiden lisääntymistä jäsenvaltioiden kanssa ja toteaa, että vuonna 2015 allekirjoitettiin kuusi tilojen yhteiskäyttöä koskevaa yhteisymmärryspöytäkirjaa, minkä jälkeen tällaisten hankkeiden kokonaismäärä vuoden 2015 lopussa oli 86; kannustaa EUH:ta etsimään lisäkeinoja tämän hyvän käytännön laajentamiseksi; katsoo, että tähän toimintapolitiikkaan tulisi sisällyttää innovatiivisia lähestymistapoja, joilla pyritään määrittämään sekä koordinoitu strategia tilojen yhteiskäytöstä kiinnostuneiden jäsenvaltioiden kanssa että asianmukaiset järjestelyt rakennusten ja logistiikan kustannusten jakamiseksi; toteaa, että tilojen yhteiskäyttöjärjestelyt koskevat myös muita ulkopoliittikan hoitoon osallistuvia elimiä, kuten Euroopan investointipankkia, EU:n pelastuspalveluasiodien ja humanitaarisen avun operaatioiden pääosastoa, yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioita ja unionin erityisedustajia;

34. pitää valitettavana, että edustustojen toimistorakennusten ja virka-asuntojen hallinnointia koskevaan tietojärjestelmään tallennetut tiedot ovat puutteellisia ja epätarkkoja; pyytää tarkistamaan säännöllisesti unionin edustustojen kirjaamien tietojen kattavuuden ja luotettavuuden, jotta tilojen, vuokrien ja kulujen perimisen yleisestä suunnittelusta saadaan perusteellisempaa;
 35. kehottaa EUH:ta tehostamaan kaikkien kiinteistöpolitiikasta aiheutuvien kustannusten hallinnoinnin valvonta- ja seurantavälineitä, jotta varmistetaan tarkan yleiskatsauksen saatavuus ja kaikkien kulujen seuranta tällä alalla; katsoo, että painopisteen tulisi olla kiinteistöpolitiikassa määritettyjen enimmäismäärien seurannassa edustustojen toimistotilojen vuotuisten vuokramenojen ja niihin liittyvien toistuvien menojen vähentämiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhteisiä tiloja käyttäviltä yksiköiltä perittävät maksut ovat asianmukaisia, tilojen yhteiskäytöstä aiheutuvat juoksevat kulut katetaan ja kustannukset vastaavat paikallisia markkinaolosuhteita;
 36. uskoo, että laillista ja teknistä kiinteistöhallinnon asiantuntemusta tulisi kehittää ripeästi ja samaan aikaan harkita kustannustehokkaita vaihtoehtoja, kuten ulkopuolisten asiantuntijoiden, esimerkiksi paikallisten välittäjien, palkkaamista kartoittamaan markkinoita tai mahdollisesti neuvottelemaan vuokranantajien kanssa;
 37. pyytää EUH:ta toimittamaan vuotuisen luettelon kaikista edustustoihin tehdyistä tarkastuksista;
 38. kehottaa EUH:ta tutkimaan edustustojen tarkastusten yhteydessä EU:n suurlähettiläiden virka-asuntojen viisi viimeistä vuokra- tai ostosopimusta, mukaan luettuna Albanian Tiranassa oleva virka-asunto, ja raportoimaan asiasta Euroopan parlamentille;
 39. tukee sellaisen keskipitkän ja pitkän aikavälin strategian täytäntöönpanoa, jossa eritellään kaikki mahdolliset vaihtoehdot tällä alalla, kuten ensisijaiset investointikohteet tai ostomahdollisuudet, vuokrasopimusten uusiminen sekä tilojen yhteiskäyttöä jäsenvaltioiden kanssa koskevat järjestelyt, ja jossa otetaan huomioon henkilöstömäärien kehitystä koskevat arviot sekä toimintapolitiikan suunnittelu ja kehittäminen;
 40. kannustaa EUH:ta soveltamaan jatkossakin yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmää (EMAS) sekä ympäristöä säästävien julkisten hankintojen periaatetta kiinteistöpolitiikassaan; ymmärtää kuitenkin, että 139 edustuston paikalliset olosuhteet edellyttävät tiettyä joustoa;
 41. katsoo, että EUH:n ja sen edustustojen turvallisuutta on edelleenkin parannettava, ja kehottaa EUH:ta laittamaan turvallisuuden etusijalle valittaessa kiinteistöjä ja tiloja edustustoille; katsoo, että rakennusten turvallisuuden olisi oltava kiinteä osa sen kiinteistöpolitiikkaa ja että EUH:n evakuointisuunnitelma ja sen evakuointipäätökset olisi tarvittaessa sovitettava yhteen asianomaisten jäsenvaltioiden edustustojen kanssa;
 42. on tyytyväinen siihen, että EUH suunnittelee yhteistä visiota ja toimintaa koskevaa hanketta, jonka tavoitteena on entistä vahvempi unioni, joka edistää rauhaa ja turvallisuutta alueella ja koko maailmassa;
 43. kehottaa EUH:ta kehittämään unionin kansalaisille suunnattua viestintäpolitiikkaansa.
-